

Een Stad Voor Kinderen

Kinderen die, vlakbij hun huis, op een speelplaats spelen, anderen die alleen naar school gaan zonder dat hun ouders zich zorgen maken, tieners die op weg naar huis in een parkje even stoppen zonder bang te zijn om lastiggevallen te worden... Je behoefte kunnen doen in een openbaar toilet in plaats van je achter struiken te moeten verstoppert, vaker fietsen dan alleen op de autovrije dag... Een droom die nog ver van de realiteit verwijderd is! Eén op vijf Brusselaars is jonger dan 18 jaar en ondanks haar levendigheid en de zeer aanwezige jeugd biedt Sint-Gillis geen gezonde stedelijke omgeving die de kinderrechten respecteert.

Professionals in de jeugdsector stellen vast dat kinderen en jongeren steeds minder tijd buiten doorbrengen, wat diverse schadelijke gevolgen heeft: afbrokkeling van sociale banden, lichamelijke- en geestelijke gezondheidsproblemen door een zittend bestaan, het niet leren omgaan met risico's, gebrek aan zelfvertrouwen... Deze situatie heeft verschillende oorzaken.

Ten eerste heerst er een gevoel van onveiligheid op de openbare weg. Zonder adequate stedenbouwkundige voorzieningen is het verkeer gevaarlijk voor kinderen die zich te voet, op de fiets of op de step verplaatsen.

In dichtbevolkte wijken hebben weinig gezinnen een auto. Toch neemt de auto een prominente plaats in en concurreert zij rechtstreeks met de kinderen in de openbare ruimte. Het is meestal in dezelfde wijken dat we een matige of zelfs slechte luchtkwaliteit meten, zowel in privé buitenruimtes – balkon, binnenplaats of tuin – als in openbare groene ruimtes. De sociaaleconomisch meest kwetsbare Brusselse gezinnen worden dus ook het zwaarst benadeeld.

Deze problemen zouden kunnen worden verholpen of zelfs volledig opgelost. De huidige situatie is geenszins onvermijdelijk, maar een kwestie van politieke keuzes. Keuzes die in overleg met de bewoners moeten worden gemaakt, beginnend bij diegenen die hier het meest bij betrokken zijn.

Wij vragen:

1. Een veilige openbare ruimte die kinderen toelaat om zich zelfstandig te verplaatsen, door de ontwikkeling van een veilige en toegankelijke infrastructuur die de mobiliteit van kinderen in de stad bevordert;
2. Een hoogwaardige, propere en gezellige openbare ruimte te creëren met meer groene zones en meer ruimte die aangepast is aan de behoeftes van zowel de kinderen als de nu te vaak afwezige vrouwen en meisjes. Dit vragen wij prioritair voor de achterstandswijken.
3. Een stad op kinderhoogte, samen met hen bedacht: kinderen en jongeren betrekken bij projecten voor de inrichting van de openbare ruimte.

Over ons

LA VILLE AUX ENFANTS (“Een stad voor de kinderen”) is een collectief dat zich ten doel stelt onze stad veiliger, gezonder en leuker te maken voor kinderen. Wij maken deel uit van het platform „Bruxelles aux Enfants“. Ons manifest „Saint Gilles aux Enfants“ is losjes geïnspireerd op de open brief van het platform die op 1 juni 2024 in Le Soir is gepubliceerd.

We houden bewustmakingsacties zoals “Trace ton chemin !”, verzamelen informatie in samenwerking met andere verenigingen en delen actietools.

Omdat een stad op kinderhoogte ook een stad is die de gezondheid en de levenskwaliteit van iedereen verbetert en het samenleven versterkt: een stad waar het voor iedereen goed leven is!

<https://www.lavilleauxenfants.be/>

Wij, LA VILLE AUX ENFANTS (Een stad voor kinderen), roepen de lokale overheden op om actie te ondernemen voor een kindvriendelijke stad:

1. Voor een veilige openbare ruimte die kinderen stimuleert om zelfstandig op pad te gaan

- Meer kijken met verkeersluwe zones, via verkeersplannen die rekening houden met plaatsen waar kinderen vaak komen.
- Meer schoolwijken en -straten in gebieden met een hoge dichtheid aan scholen en kinderdagverblijven.
- Een versterkte aanwezigheid van wijkagenten in de buurt van scholen, sporthallen en/of academies.
- Meer middelen voor de schoolvervoersplannen van scholen.
- Een veilig en aaneengesloten fietsnetwerk, dat rekening houdt met de verschillende afmetingen van gezinsfietsen.
- Beveiligde fietsenstallingen die toegankelijk zijn voor kinderen.
- Trottoirs die breed genoeg zijn en vrij van obstakels zoals drop-zones, paaltjes, parkeermeters en wildparkeren.
- Oversteekplaatsen die makkelijker te gebruiken zijn door een parkeerverbod binnen 5 meter van zebrapaden en een goede straatverlichting.
- Meer ondersteuning voor het aanleren van actieve vervoerswijzen, in samenwerking met scholen en instanties die zich bezighouden met kinderen – jeugdcentra, sportclubs, huiswerkbegeleidingscentra...

- Een wijkgerichte aanpak die de aanwezigheid van winkels in de stad bevordert. Buurtwinkels maken het voor ouders mogelijk om werk- en gezinsleven te combineren. Net zoals in andere steden in de wereld zouden winkeliers ook vrijwillig kunnen bijdragen aan de zelfredzaamheid van kinderen, door een toevluchtsoord te worden waar kinderen die zonder volwassenen op pad zijn terechtkunnen als er een probleem is, bijvoorbeeld als ze verdwaald zijn of zich onveilig voelen.

2. Voor een hoogwaardige, schone en gezellige openbare ruimte

- Groene ruimtes in de buurt van de woning van elk kind, met name in dichtbevolkte wijken.
- Straatbeplanting om de blootstelling van kinderen aan luchtvervuiling te verminderen en het hoofd te bieden aan de klimaatverandering.
- Speel- en sportterreinen voor vrij gebruik, aangepast aan verschillende leeftijden.
- Openbare toiletten die toegankelijk zijn voor personen met beperkte mobiliteit en aangepast zijn aan de behoeften van gezinnen (bijv. verschoontafel) en drinkwaterpunten op openbare plaatsen.
- Meer middelen en een betere samenwerking tussen de stad en de regio om de netheid van openbare ruimtes te vrijwaren, en daarmee het ‘recht om op handen en voeten te kruipen’ van de allerkleinsten in speeltuinen en openbare parken. Dit veronderstelt ook gecoördineerd politieoptreden, vergezeld van sociale maatregelen om de drugshandel in openbare ruimtes en in de omgeving van scholen tegen te gaan.
- Een genderbenadering integreren in elk stedenbouwkundig en ruimtelijk ordeningsproject om de ondervertegenwoordiging van vrouwen en meisjes in de openbare ruimte aan te pakken.
- Meer momenten creëren waarop kinderen kunnen spelen, zoals zomerstraten, speelstraten, buurtfeesten... Buitenspelen bevorderen, met name door de “buitenspeeldag” op 17 april in de Franstalige gemeenschap in te voeren.

3. Voor een kindvriendelijke stad, samen met hen bedacht :

- Kinderraden in de gemeente: kinderen een stem geven, leren van hun ideeën en hun participatie in de besluitvorming institutionaliseren. Kinderen, ouders of voogden en jeugdwerkers systematisch betrekken bij de raadplegings-, plannings- en ontwerpprocessen van stedenbouwkundige projecten met betrekking tot de openbare ruimte.
- ‘No kids’-regels in de openbare ruimte afschaffen.
- Een cultuur van kinderrechten ontwikkelen waarin de bepalingen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind in de praktijk worden gebracht.

Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind

Artikel 3:

“ Bij alle beslissingen die kinderen betreffen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn, rechtbanken, bestuursinstanties of wetgevende organen, moet het belang van het kind de eerste overweging zijn. ”

Artikel 12:

- “ 1. De verdragsluitende staten, waarborgen het recht van het kind dat in staat is zijn eigen mening te vormen, om deze vrijelijk te uiten over alle aangelegenheden die het kind aangaan, waarbij de mening van het kind naar behoren in aanmerking wordt genomen, rekening houdend met zijn leeftijd en mate van rijpheid.
2. Daartoe wordt het kind met name de mogelijkheid geboden om in elke gerechtelijke of administratieve procedure die het aangaat, te worden gehoord, hetzij rechtstreeks, hetzij via een vertegenwoordiger of een geschikte organisatie, op een wijze die verenigbaar is met de procedurele voorschriften van de nationale wetgeving. “

Artikel 24:

“ De verdragsluitende staten erkennen het recht van het kind op de best mogelijke gezondheid. “

Artikel 31:

- “ 1. De verdragsluitende staten erkennen het recht van het kind op rust en vrije tijd, op het spelen van spelletjes en het beoefenen van recreatieve activiteiten die bij zijn leeftijd passen; en op vrije deelname aan het culturele en artistieke leven.
2. De verdragsluitende staten eerbiedigen en bevorderen het recht van het kind om ten volle deel te nemen aan het culturele en artistieke leven en moedigen de organisatie aan om, onder gelijke voorwaarden, passende vrijetijdsbesteding en recreatieve, artistieke en culturele activiteiten voor kinderen. ”